IX kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii**
(nr 55)
z dnia 8 lutego 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii (nr 55)

8 lutego 2022 r.

Komisja Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii, obradująca pod przewodnictwem posła **Grzegorza Napieralskiego (KO)**, zastępcy przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

– rozpatrzenie informacji Ministra Rozwoju i Technologii na temat aktualnego stanu prac nad dokumentem „Strategia produktywności 2030”.

W posiedzeniu udział wzięli: **Mariusz Golecki** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii wraz ze współpracownikami, **Paweł Borys** prezes zarządu Polskiego Funduszu Rozwoju, **Anna Woźniakiewicz** główny specjalista kontroli państwowej w Najwyższej Izbie Kontroli, **Stefan Góralczyk** wiceprezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, **Jacek Kosiorek** wiceprezes zarządu Polskiej Izby Radiodyfuzji Cyfrowej wraz ze współpracownikami, **Joanna Karczewska** członek Stowarzyszenia ISACA Warszawa, **Paweł Sokołowski** ekspert Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji, **Adam Pakulski** analityk prawny Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, **Arkadiusz Illek** członek Prezydium ds. informacji i komunikacji elektronicznej Związku Zawodowego Inżynierów i Techników wraz ze współpracownikami oraz **Radosław Nielek** stały doradca Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Magdalena Krzymowska** i **Wioletta Więciorkowska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Grzegorz Napieralski (KO):

Dzień dobry. Witam bardzo serdecznie. Otwieram posiedzenie Komisji Cyfryzacji, Innowacyjności i Nowoczesnych Technologii.

Witam posłów obecnych na sali oraz uczestniczących w posiedzeniu zdalnie.

Bardzo proszę o zalogowanie.

Witam gości. Ministerstwo Rozwoju i Technologii reprezentuje podsekretarz stanu, pan profesor Mariusz Golecki. Witam bardzo serdecznie, panie ministrze.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Mariusz Golecki:

Dzień dobry, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Grzegorz Napieralski (KO):

Dziękujemy bardzo, że jest pan z nami. Również Ministerstwo reprezentują pan Piotr Zabadała, zastępca dyrektora Departamentu Innowacji i Polityki Przemysłowej, i Krzysztof Zaręba, naczelnik Wydziału Polityki Przemysłowej w Departamencie Innowacji i Polityki Przemysłowej. Polski Fundusz Rozwoju reprezentuje pan Paweł Borys, prezes Funduszu Rozwoju. Najwyższa Izba Kontroli – Anna Woźniakiewicz, główny specjalista do spraw kontroli państwowej. Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych – Stefan Góralczyk, wiceprezes organizacji. Polska Izba Radiodyfuzji Cyfrowej – Jacek Kosiorek, wiceprezes zarządu, oraz Piotr Horbulewicz, ekspert i prezes zarządu Elpio spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Stowarzyszenie ISACA Warszawa – Joanna Karczewska, członek stowarzyszenia. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji – Paweł Sokołowski, ekspert tejże Izby. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców – Adam Pakulski, analityk prawny. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych reprezentują Arkadiusz Illek, członek Prezydium Zarządu Krajowego Związku Zawodowego Inżynierów i Techników do spraw informacji i komunikacji elektronicznej, oraz Jerzy Wysokiński, przewodniczący Związku Zawodo-

wego Pracowników Orange Polska S.A. Witam wszystkich, bardzo serdecznie. Witam również naszego stałego doradcę, pana Radosława Nielka. Witam bardzo serdecznie.

Informuję, że posiedzenie Komisji zostało zwołane przez przewodniczącego Komisji na podstawie art. 198j ust. 2 Regulaminu Sejmu i będzie prowadzone z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej umożliwiających porozumiewanie się na odległość. Paniom i panom posłom, którzy uczestniczą w posiedzeniu zdalnie, przypominamy, że zgłoszenie do zabrania głosu w dyskusji należy wysłać pod adres email naszej Komisji lub przez czat w aplikacji po zalogowaniu się w pokoju wideokonferencyjnym. Jednocześnie informuję, że posłowie, członkowie Komisji, obecni na sali obrad Komisji głosują przy użyciu urządzeń do głosowania za pomocą legitymacji poselskiej. Wówczas nie logują się w systemie komunikacji elektronicznej i nie używają tabletów.

Przystępujemy teraz do stwierdzenia kworum. Proszę panów posłów o naciśnięcie jakiegokolwiek przycisku w celu potwierdzenia obecności na posiedzeniu. Dziękuję bardzo.

Dziękuję bardzo. Stwierdzam kworum. Stwierdzam również przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia wobec niewniesienia do niego żadnych zastrzeżeń. Porządek dzisiejszego posiedzenia przewiduje rozpatrzenie informacji ministra rozwoju na temat aktualnego stanu pracy nad dokumentem „Strategia Produktywności 2030". Przedstawia podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii, pan profesor Mariusz Golecki. Panie ministrze, oddaję panu głos.

Podsekretarz stanu w MRiT Mariusz Golecki:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, na wstępie może kilka uwag o charakterze historycznym, które dotyczą tego dokumentu, który mamy okazję dzisiaj prezentować. Chyba trzeba by było powiedzieć o tym, że sama idea dotycząca właśnie założeń, jak również zakresu, przedmiotu tego dokumentu, projektu uchwały Rady Ministrów, w pewnym zakresie stanowi rezultat wcześniejszych naszych doświadczeń, w ogóle doświadczeń administracji rządowej w zakresie realizacji wielu dokumentów strategicznych, w tym „Strategii Innowacyjności i Efektywności Gospodarki – Dynamiczna Polska 2020". Te doświadczenia sprowadzają się przede wszystkim do tego, że ostatecznie uznano, że innowacyjność i efektywność – te dwa pojęcia, na które bardzo mocno stawiano nacisk jako na cele, które powinny być realizowane w ramach właśnie takich strategii czy dokumentów strategicznych, siłą rzeczy nie mogą stanowić samoistnych celów strategicznych, a jedynie są pewnymi narzędziami, które mają służyć do realizacji dalej idących zamierzeń w zakresie rozwoju gospodarki. Jeśli chodzi o takie nadrzędne wyzwania rozwojowe Polski w tym okresie do 2020 r., to tutaj uznano przede wszystkim, że w obszarze gospodarczym celem powinno być sukcesywne zwiększenie produktywności zarówno jeśli chodzi o pracę, jak i pozostałe czynniki produkcji. Tutaj mówię przede wszystkim o kapitałochłonności, o tym, że ta gospodarka w przyszłości powinna z jednej strony koncentrować się na budowie kapitału ludzkiego, ale także na zastosowaniu nowych technologii. Jeśli chodzi o taki ostateczny cel, któremu ma przyświecać realizacja tej strategii, to chyba trzeba by było powiedzieć, że to jest trwały i zrównoważony wzrost produktywności, który został uznany za nadrzędny cel polityki gospodarczej państwa. To oczywiście wynika ze ścisłej współzależności pomiędzy wzrostem produktywności a wzrostem dochodów rozporządzalnych obywateli, wzrostem produktu krajowego brutto. Tak że wynika to z pewnych uwarunkowań międzynarodowych, z miejsca Polski zarówno w Unii Europejskiej, jak i w globalnym łańcuchu i na globalnym rynku. W związku z tym Ministerstwo Rozwoju i Technologii przygotowało Strategię Produktywności 2030. Ta strategia jest jedną z takich 9 strategii krajowych właśnie w obszarze polityki gospodarczej, w szczególności uwzględniającym sektor przemysłowy. Ta strategia ujmuje polską gospodarkę w szerszych ramach globalnych, powiedzmy makrotrendów, z których chyba najważniejszymi są dążenie do neutralności klimatycznej, transformacja do gospodarki o obiegu zamkniętym i zaawansowana cyfryzacja, w szczególności uwzględnienie tak zwanego przemysłu 4.0. Tutaj doszliśmy do wniosku, że bez uczestnictwa w tej kompleksowej transformacji gospodarczej firmy polskie, polscy producenci stracą konkurencyjność na międzynarodowych rynkach. Wspominałem o tych uwarun-

kowaniach międzynarodowych. W związku z takim wyzwaniem przy projektowaniu tej strategii było rozpoznanie barier wzrostu, w szczególności tych barier, które hamują rozwój polskich przedsiębiorstw dzisiaj, w szczególności rozwój o charakterze jakościowym, pozwalający na bardziej złożoną produkcję wysokomarżową, na to, żeby przesuwać się w górę w ramach łańcuchów wartości.

Te bariery to kilka takich podstawowych wyzwań, które zdiagnozowaliśmy. Po pierwsze, to niewielki przeciętny rozmiar przedsiębiorstw, który skutkuje siłą rzeczy niewykorzystanymi korzyściami skali. Po drugie, są to braki kompetencyjne. To jest kwestia dotycząca właśnie kapitału ludzkiego, w szczególności niedostateczne zdezaktualizowane kompetencje kadry zarządzającej, także pracowników. Również braki kompetencji i organizacji, więc chodzi tutaj o zdolność poszczególnych przedsiębiorstw firm do łączenia wiedzy różnych ekspertów, wykorzystania jej do osiągnięcia tych celów, w szczególności właśnie przesuwania się w tym łańcuchu wartości w górę. Po trzecie, to jest kwestia tak zwanego apetytu na ryzyko, niechęci do ryzyka wielu przedsiębiorstw. Oczywiście związane to jest z tym pierwszym elementem, z drugim elementem także, ale ogólnie moglibyśmy powiedzieć, że przejawia się to w braku dążenia do osiągnięcia sukcesu biznesowego na większą skalę, wchodzenia na nowe rynki. To potencjalnie może stanowić także przeszkodę. Po czwarte, siłą rzeczy problem stanowi to, że duża ilość przedsiębiorstw inwestuje przede wszystkim w kapitał trwały i w infrastrukturę. Natomiast jeśli chodzi o inwestycje w wartości niematerialne – własność przemysłową, własność intelektualną, budowę kompetencji i kapitału ludzkiego, to tutaj rzeczywiście pewnym problemem może być też stosunkowo niski udział tych typów inwestycji.

Wreszcie dwa kolejne wyzwania, które się pojawiają, które zdiagnozowaliśmy – to jest niski popyt na produkty innowacyjne ze strony podmiotów publicznych. Sektor publiczny w wielu krajach siłą rzeczy pełni taką rolę jednego z podstawowych klientów, odbiorców nowej technologii. To oczywiście też minimalizuje cały szereg ryzyk, które występują, jeśli chodzi o uruchomienie tych technologii. To także pewne wyzwanie, któremu musimy sprostać. No i wreszcie chyba ostatni tutaj taki punkt, który należałoby przytoczyć – wysoka materiałochłonność i zasobochłonność oraz stosunkowo niska efektywność energetyczna. To powszechnie znany problem dotyczący przekształceń, które muszą w ramach unowocześnienia naszej gospodarki czy transformacji energetycznej zostać przeprowadzone.

W związku z tym te wyzwania, które stoją przed polską gospodarką, można w ten sposób zdiagnozować i odpowiedzieć na pytanie, w jaki sposób można im sprostać. Po pierwsze, będzie to zwiększenie innowacyjności przedsiębiorstw, produktywności pracy. To wymaga podjęcia pewnych działań na dwóch uzupełniających się płaszczyznach. Ta pierwsza płaszczyzna to jest oczywiście rozwój techniczny. To jest wzrost liczby maszyn, wzrost zaawansowania technicznego, zwiększenia kapitałochłonności także. Druga płaszczyzna to jest rozwój kompetencji pracowników i kadry zarządzającej – inwestycje w kapitał ludzki. Ten postęp technologiczny oraz wzrost, aktualizacja kompetencji w naszym przekonaniu powinny być ze sobą ściśle powiązane, skorelowane i zapewniać pewną komplementarność. To jest oczywiste ze względu na to, że siłą rzeczy wzrost złożoności technicznej, nowe technologie, które się pojawiają, wymagają także nowych kompetencji – w związku z koniecznością dostosowania kompetencji pracowników do korzystania z tych technologii. Jeśli chodzi o samą strategię, tutaj wyróżnionych zostało takich 7 podstawowych obszarów. Po pierwsze, to jest ziemia i zasoby naturalne. Po drugie, praca i kapitał ludzki. Następnie inwestycje, kapitał trwały, organizacja, instytucje, wiedza, dane oraz po siódme – umiędzynarodowienie.

Pokrótce może scharakteryzuję cele, które strategia stawia w odniesieniu do tych poszczególnych obszarów. Pierwszy obszar – zasoby naturalne. Celem jest zwiększenie wydajności, gospodarowania wszystkimi zasobami, w szczególności surowcami nieodnawialnymi. Jeśli chodzi o obszar praca i kapitał ludzki, to ten obszar, o którym już mówiłem, że jest kluczowy z punktu widzenia strategii. Skupia się na rozwoju kompetencji, które będą adekwatne do postępu technicznego, żeby tą komplementarność właśnie zachować. Głównym wyzwaniem, które zdiagnozowaliśmy, jest podniesienie poziomu kompetencji cyfrowych, zmiana sposobu i cyklu uczenia się. Ten cykl powinien trwać

całe życie. Mówimy właśnie o tym, czemu przez całe życie mówi się o stałym dostosowaniu także do wymogów rynku pracy kompetencji pracowniczych. Powinno być to realizowane w dużej mierze zarówno w miejscu pracy, jak i przy aktywnym udziale pracodawców. W ramach tego obszaru strategia wskazuje zwiększenie poziomu umiejętności cyfrowych poprzez takie cztery działania.

Po pierwsze, jest to wdrożenie kompleksowego i wieloletniego programu rozwoju kompetencji cyfrowych. Ten program byłby realizowany pod przewodnictwem ministra właściwego do spraw informatyzacji w ścisłej współpracy z ministrami właściwymi do spraw oświaty i wychowania, szkolnictwa wyższego, nauki, gospodarki i pracy, także przy aktywnym wsparciu jednostek samorządu terytorialnego. Po drugie, program byłby realizowany także poprzez zwiększenie kompetencji metodycznych i merytorycznych nauczycieli, edukatorów, kadry akademickiej, w szczególności jeśli chodzi o tak zwaną dydaktykę cyfrową. Chodzi przede wszystkim o kompetencje nauczycieli do pracy z utalentowaną informatycznie młodzieżą. Znamy te osiągnięcia polskich informatyków, polskich programistów. Ale chodzi o to też, żeby właśnie powiązać to w sposób bardziej efektywny z rozwojem gospodarczym, z inwestycją w kapitał ludzki – w zakresie nauczania programowania na przykład, w zakresie dostępu do materiałów edukacyjnych czy też rozwijania tak zwanej dydaktyki cyfrowej, żeby ten nacisk właśnie także na kształcenie kadry instruktorów, nauczycieli był zauważony. Jest to istotny element, jeśli chodzi o realizację w tym obszarze strategii produktywności. Po trzecie, będzie to wsparcie… Taki program, który miałby służyć podniesieniu poziomu kompetencji cyfrowych wśród pracowników administracji publicznej. Tak jak o tym wspomniałem, administracja publiczna jest istotnym podmiotem z istotną rolą na rynku, także jeśli chodzi o wyspecjalizowane usługi. Chodzi przede wszystkim tutaj o to, żeby stworzyć możliwość korzystania i włączenia także administracji publicznej do odbioru tych bardziej złożonych, zaawansowanych usług, które wiążą się z kompetencjami cyfrowymi. W szczególności chodzi tutaj o podniesienie kompetencji cyfrowych wśród pracowników administracji publicznej.

Ważnym elementem uzupełniającym te trzy programy będzie tak zwana platforma edukacyjno-szkoleniowa, czyli taki system, który ma łączyć szkolnictwo branżowe z przedsiębiorcami. Szczególną rolę przewidujemy dla Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości, ale także dla hubów, innowacji cyfrowych w obszarach kompetencji, które będą w szczególności powiązane z tak zwaną rewolucją przemysłową. Głównie mam tu na myśli kursy rozwijające kompetencje, które będą powiązane z technologiami, procesami, modelami biznesowymi tak zwanego przemysłu 4.0. Już teraz są realizowane w ramach Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości. Myślimy też o włączeniu stref ekonomicznych jednostek samorządu terytorialnego ewentualnie do tego typu działalności.

Kolejny obszar to jest obszar inwestycji. Tutaj strategia przewiduje działania, które mają ułatwić polskim firmom dostęp do kapitału, zwłaszcza jeśli chodzi o instrumenty pozakredytowe. Mają także zwiększyć atrakcyjność naszego kraju jako miejsca docelowego inwestycji zagranicznych zarówno pośrednich, jak i bezpośrednich. W wymiarze takiego praktycznego wdrożenia tych rozwiązań cyfrowych pożądanym zdaniem autorów strategii będzie zapewnienie dostępu, w szczególności jeśli chodzi o pewien poziom cen, dla małych i średnich przedsiębiorstw w zakresie usług doradztwa technologicznego. Taki właśnie system doradztwa technologicznego, biznesowego, dostęp do infrastruktury demonstracyjnej umożliwiającej przeprowadzenie w przedsiębiorstwie transformacji cyfrowej będzie istotnym elementem w tym obszarze. To ma się przejawiać w zbudowaniu tych kompetencji, o których już wcześniej mówiłem przy wykorzystaniu centrów kompetencji oraz hubów innowacji cyfrowych.

Wspomniane wyżej działania wymagają uzupełnienia o instrumenty finansowe i mają na celu na przykład przyspieszenie robotyzacji przedsiębiorstw. Mamy tutaj cały szereg różnych działań, które będą realizowane w ramach dalszych etapów wdrażania tej strategii na poziomie polityki przemysłowej państwa i konkretnych programów, które będą się koncentrowały na tym obszarze. Obszar organizacji i instytucji, o którym też już wspomniałem, obejmuje z kolei różne modele współpracy między przedsiębiorstwami,

w szczególności ma to na celu zwiększenie jakości zarządzania, ale także na przykład pobudzenia tak zwanej klastryzacji, czyli tworzenia klastrów, tworzenia obszarów, które będą się specjalizowały, gdzie te efekty synergii będą widoczne, gdzie rozwój innowacyjnych przedsięwzięć będzie możliwy i będzie się odbywał przy wsparciu zarówno od strony właśnie tej merytorycznej budowy kapitału ludzkiego, wykorzystania pewnych doświadczeń, jak również w odniesieniu do instrumentów o charakterze finansowym.

Być może z tej strategii jeszcze to tak prosto nie wynikało, ale chyba trzeba by podkreślić, że taką najbardziej głęboką, najbardziej przyszłościową, być może długofalową zmianą, którą strategia przewiduje, będzie budowanie gospodarki opartej na wiedzy i danych. Ten obszar wiedzy będzie dotyczył działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjnej firm, współpracy firm z ośrodkami badawczymi, także prowadzenia badań wdrożeniowych. Obszar wiedza to jest właśnie ten obszar, który także tutaj odgrywa bardzo istotną rolę. Wpływ na wzmocnienie tych kompetencji, wpływ na tempo rozwoju gospodarki będą osiągnięte przede wszystkim w tym obszarze wiedzy poprzez cztery obszary.

Po pierwsze, jest to tworzenie nowej wiedzy oraz własności intelektualnej, która może znaleźć praktyczne zastosowanie. Prowadzimy równolegle prace nad nowym prawem własności przemysłowej w Ministerstwie Rozwoju i Technologii. To będzie rozwój kompetencji środowiska nauki. O tym wspominałem. Ale chodzi też o osiągnięcie właśnie tych efektów synergii w szerszym odniesieniu, do studentów, także doktorantów i pracowników naukowych, o ich aktywizację. To jest też kwestia wzmocnienia tych kompetencji w zakresie po prostu komercjalizacji wyników badań naukowych. Po trzecie, to są usługi badawcze –żeby upowszechnić ich oferowanie i prowadzenie wspólnych projektów z partnerami zewnętrznymi, w tym przede wszystkim z przedsiębiorstwami w odniesieniu w szczególności właśnie do tych jednostek prowadzących badania naukowe. Wreszcie to jest także tworzenie tak zwanych firm odpryskowych, czyli takich firm, których zadaniem będzie komercjalizacja nowej wiedzy. Chodzi o instytucjonalizację właśnie tego procesu komercjalizacji wyników badań. Kolejny obszar to dane. Ten obszar będzie odpowiadał za rosnące znaczenie wykorzystania danych cyfrowych, znaczenie dla tworzenia i sprzedaży produktów. W tym celu strategia kładzie duży nacisk na poprawienie dostępu do danych publicznych, na polepszenie jakości tych danych publicznych, czyli na możliwość łatwego wykorzystania przez podmioty prywatne tych danych. Kolejne zadanie w tym obszarze to jest także rozwój zdolności w zakresie sztucznej inteligencji.

Wśród tworzonych form wsparcia powinny się znaleźć programy finansujące zintegrowane rozwiązania branżowe z wykorzystaniem sztucznej inteligencji. Strategia wskazuje na takie podejście, które ten obszar sztucznej inteligencji lokowało w takich pięciu obszarach. Po pierwsze, jest to dostarczenie kapitału zasobów know how do rozwoju startupów czy wykorzystanie sztucznej inteligencji. Po drugie, jest to wdrażanie zastosowania tych rozwiązań w polskich firmach. Po trzecie, będzie to wsparcie wdrażalności oferowanych rozwiązań w obszarze sztucznej inteligencji. Będzie to też skalowanie i ekspansja zagraniczna także polskich firm przy wykorzystaniu sztucznej inteligencji. Wreszcie zapewnienie dostępu i ochrony kluczowych technologii i patentów – to jest też niezwykle istotna kwestia. Tak jak już wspomniałem – w tym obszarze konkretne działania regulacyjne już teraz planujemy przy projekcie nowego prawa własności przemysłowej. Ważną rolę odgrywa w ramach tej strategii produktywności także stymulowanie rynku kapitałowego, dostarczającego prywatnego finansowania, także dla branży, która będzie się rozwijała przy wykorzystaniu tego modelu biznesowego opartego na sztucznej inteligencji. Te działania, w obydwu wymiarach – finansowania publicznego i prywatnego – szerzej będzie opisywała polityka dla rozwoju sztucznej inteligencji w Polsce od 2020 r., które będzie uszczegóławiać te działania.

Ostatnim obszarem interwencji w zakresie zwiększenia produktywności polskiej gospodarki jest obszar umiędzynarodowienia. Skutkiem ma być zwiększenie polskiego eksportu w wybranych branżach, w szczególności w sektorach, gdzie mówimy o większym zaawansowaniu technologicznym i przesuwają się właśnie w globalnych łańcuchach wartości w górę – żeby te przedsiębiorstwa, które eksportują, eksportowały produkty bardziej zaawansowane, o wyższych marżach. Osiągnięcie wyższej marżowości będzie tutaj pewnym wyznacznikiem skuteczności realizacji tej strategii w tym obszarze.

Jaki będzie główny skutek zrealizowania tejże strategii produktywności? Będzie to, ogólnie rzecz biorąc, wsparcie transformacji cyfrowej i organizacyjnej polskich przedsiębiorstw. Zakładamy, że w wyniku realizacji tej strategii polska gospodarka powinna już stać się bardziej dano-, wiedzo- i kapitałochłonna – taka triada tu się przebija – czyli po prostu nowocześniejsza i bardziej efektywna. To umożliwi czerpanie także przewagi konkurencyjnej z zaawansowania technologicznego, wykorzystania wiedzy, uruchomienia pewnych zasobów, które są, które zostały zdiagnozowane, chociażby jeśli chodzi o włączenie badań naukowych czy także samego procesu edukacyjnego do procesu rozwoju tych kompetencji i także inwestowania w kapitał ludzki w tym zakresie.

Jakie będą narzędzia w interwencji? Przewidujemy zmiany regulacyjne, o których już wspomniałem. Te zmiany, przykładowo ulga na robotyzację, to prawo własności przemysłowej, będą – mówimy tu o perspektywie do 2030 r., więc będą pojawiały się także nowe instrumenty – wspierały realizację tej strategii. To będzie wsparcie finansowe i niefinansowe. Jeśli chodzi o wsparcie finansowe, to konkretnie fundusze krajowe – przewidujemy, że realizacja tej strategii to jest 20 mld zł. Natomiast, jeśli chodzi o perspektywę wykorzystania środków z Unii Europejskiej, to jest dodatkowe 65 mld zł. Szacujemy, że to powinno być razem około 85 mld zł. Taki mniej więcej byłby zakres tego wsparcia finansowego, ten zastrzyk dla polskiej gospodarki, który miałby przyczynić się do zwiększenia jej produktywności i zwiększenia jej efektywności.

Jeśli chodzi o stan prac nad strategią, strategia została uzgodniona w ramach uzgodnień międzyresortowych. Projekt strategii został szeroko skonsultowany z interesariuszami, także z przedstawicielami branż, z przedstawicielami różnych sektorów. Zasadniczo te uzgodnienia zostały zakończone w lipcu ubiegłego roku. Następnie bez rozbieżności w ramach konferencji uzgodnieniowej ten projekt został przyjęty. Uzyskał pozytywną opinię Komitetu Koordynacyjnego do spraw Polityki Rozwoju, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu w grudniu ubiegłego roku. Ostatecznie został przyjęty przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów w lutym br. Obecnie projekt jest na etapie takim, że oczekuje na rozpatrzenie przez Stały Komitet Rady Ministrów. Spodziewamy się, że prawdopodobnie do końca miesiąca ten projekt powinien trafić jako projekt uchwały na Radę Ministrów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Napieralski (KO):

Panie ministrze, bardzo dziękuję, za bardzo wyczerpującą wypowiedź, za przedstawienie tego materiału. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z panów posłów chciałby zabrać głos? Pan przewodniczący Witold Czarnecki, bardzo proszę, panie przewodniczący.

Poseł Witold Czarnecki (PiS):

Panie ministrze, chcę spytać o rzecz następującą. W tym dokumencie, który został przesłany przez Ministerstwo, jest takie zdanie – strategia wpisuje się w trzy kluczowe obecnie globalne makrotrendy. Oczywiście neutralność klimatyczna i zaawansowana cyfryzacja – to rzecz jasna. Ale ten drugi – gospodarka o obiegu zamkniętym. No zawsze byłem przekonany, że rozwój gospodarczy powinien być otwarty… Chyba, że to słowo źle rozumiem... Proszę mi przybliżyć gospodarkę o obiegu zamkniętym… W ramach Unii Europejskiej? Chyba siła i potęga gospodarki polegają na tym, żeby się rozszerzać na cały świat? Chyba że zamknięte do świata… Proszę mi to wytłumaczyć, bo to jest dosyć zaskakujące zdanie. Dziękuję bardzo.

Podsekretarz stanu w MRiT Mariusz Golecki:

Dziękuję za pytanie, panie pośle. Można powiedzieć, że ten trend, jeśli chodzi o gospodarkę obiegu zamkniętego, dotyczy oczywiście wykorzystania surowców, odpadów i generalnie dążenia do tego, żeby zwiększyć efektywność, jeśli chodzi przede wszystkim o wykorzystanie surowców i źródeł energii nieodnawialnych. Co byłoby takim fizycznym przykładem gospodarki obiegu zamkniętego? Na przykład sektor hutniczy – wykorzystujemy złom w zwiększonym do produkcji wyrobów metalowych. Dodatkowo, jeżeli ta produkcja odbywa się przy wykorzystaniu czystej energii, to rzeczywiście mamy do czynienia w tym momencie z realizacją takiego scenariusza. Mówiąc inaczej, gospodarka obiegu zamkniętego to gospodarka, która będzie w większym stopniu uwzględniała wykorzystanie odpadów i zmniejszenie wykorzystania surowców, jak również zmniejsze-

nie potencjalnego wykorzystania energii. Czyli będzie to bardziej zielona produkcja. Ten trend siłą rzeczy wynika z uwarunkowań zarówno polityki klimatycznej Unii Europejskiej, ale także z tych globalnych uwarunkowań. Trzeba wziąć pod uwagę to, że z jednej strony oczywiście wykorzystanie tych surowców i często odpadów jest możliwe w sposób nieoczekiwany przy wykorzystaniu nowych technologii. Mówimy tutaj o wykorzystaniu na przykład odpadów takich jak popioły, które pozostają po produkcji w ramach hałd, czy też w ramach produkcji rafineryjnej… Okazuje się, że na obecnym etapie rozwoju technologii – to jest w znacznej mierze bardzo innowacyjne założenie i innowacyjny sposób realizacji tego założenia – da się odzyskać bardzo dużą ilość pierwiastków, które po prostu są bardzo kosztowne, takich jak chociażby wanad. Przy pracach nad gospodarką obiegu zamkniętego trzeba zauważyć z jednej strony pewne koszty, które są z tym związane, ale także korzyści. Nie są to korzyści tylko i wyłącznie wynikające z założeń ekologicznych, ale przy wykorzystaniu tych nowych technologii one przyczyniają się do zwiększenia efektywności produkcji albo do uzyskania na przykład takich produktów, których normalnie byśmy nie byli w stanie uzyskać. Natomiast tu jest możliwość po prostu odzyskania pierwiastków, minerałów istotnych z punktu widzenia wykorzystania ich przez przemysł.

Przewodniczący poseł Grzegorz Napieralski (KO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący, dziękuję, panie ministrze za odpowiedź. Są jeszcze inne pytania? Pan przewodniczący Krzysztof Gawkowski, proszę bardzo.

Poseł Krzysztof Gawkowski (Lewica):

Panie przewodniczący, panie ministrze, ja z uwagą przeczytałem informację dotyczącą strategii i chciałem zapytać o makrotrendy, które są wpisane w informacje. Przede wszystkim wskazujecie państwo, że jednym z kluczowych obszarów dotyczących globalnych makrotrendów jest zaawansowana cyfryzacja ze szczególnym uwzględnieniem rozwiązań przemysłu 4.0. Dla polskich przedsiębiorstw ma ona znaczenie dlatego, że będzie poprawiała konkurencyjność. Rzeczywiście w takim procesie globalizacji ma to znaczenie. Z jednej strony to ważne, bo będzie dawało poczucie bezpieczeństwa inwestowania w rozwój firm, z drugiej strony może przyczynić się do wzrostu nowych gałęzi przemysłu. Chciałem zapytać o interesariuszy strategii. Jak państwo konsultujecie tą strategię, z kim i z jakimi grupami się spotykacie? Czy ktoś odmawia współpracy, ewentualnie jak wpływają na tę strategię na przykład dane, które mogłyby spływać z Głównego Urzędu Statystycznego? Czy rozmawiacie państwo na przykład z samorządami w ramach rozwoju smart city? Czy tworzone są jakieś celowe fundusze, które na przykład pozwalają wam korzystać z doświadczeń spółek? Wszystko, co mogłoby służyć rozwojowi, panie ministrze – będę wdzięczny za odpowiedź. Dzięki.

Przewodniczący poseł Grzegorz Napieralski (KO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Bardzo proszę, panie ministrze, oddaję głos.

Podsekretarz stanu w MRiT Mariusz Golecki:

Wspominałem o tym, że strategia co do zasady była szeroko konsultowana z interesariuszami. To nie jest tak, że tego typu dokument ministerstwo czy departament jest w stanie sam stworzyć w oparciu o literaturę i swoje przewidywania. Oczywiście tego typu diagnoza byłaby nieadekwatna. To, co pan poseł zauważył, jest jak najbardziej istotnym elementem. Ta strategia była tworzona nie tylko w obszarze dotyczącym cyfryzacji i przemysłu 4.0., ale w całości przy bardzo znacznym udziale przedstawicieli sektorów i różnych instytucji. Jeśli chodzi o samorząd terytorialny, to już wspominałem o tym, że oczywiście strategia uzyskała akceptację Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu. Natomiast my też zwracamy uwagę na etap wdrożenia tej strategii, w szczególności etap dotyczący realizacji tych zadań z zakresu edukacji, z zakresu cyfryzacji. Wspomniałem tutaj o takich kilku instytucjonalnych rozwiązaniach, chociaż oczywiście ta lista nie jest pełna. Jeśli chodzi o przemysł 4.0., ten program rozwoju kompetencji cyfrowych czy też program podniesienia jakości kapitału ludzkiego siłą rzeczy będzie realizowany w oparciu o rozproszone instytucje takie jak centra kompetencyjne, takie jak te huby innowacji cyfrowych. Właściwie strategia na tym etapie tylko wskazuje pewne instrumenty

w sposób bardzo ogólny. Doprecyzowanie sposobu realizacji tych celów to jest kwestia następnego kroku, który chcemy zrobić, czyli przygotowania tego, co nazywamy wstępnie programem polityki przemysłowej czy polityką przemysłową. Nazwa nie jest ostatecznie wybrana. Ale pracujemy nad takim dokumentem, który będzie uszczegóławiał sposób implementacji tej strategii – w odniesieniu do tego, kto i w jaki sposób, w oparciu o jaką procedurę i jakie środki przede wszystkim, w tej perspektywie do 2030 r., będzie tę strategię realizował. Na dzisiaj mogę powiedzieć, że to nie jest ostatecznie w żaden sposób zamknięty projekt. Ten program będzie podlegał konsultacjom z przedstawicielami zarówno z samorządu terytorialnego, jak i na przykład właśnie sektora małych i średnich przedsiębiorstw, poszczególnych branż, sektorów. Także wspomniałem o Fundacji Platforma Przemysłu Przyszłości. Ona ma pewne doświadczenia w realizacji tego typu projektów i tworzy też pewną sieć w takim zakresie, że współpracuje z szeregiem właśnie przedsięwzięć czy startupowych, hubów czy poszczególnych przedsiębiorców, którzy tę strategię wdrażają. Natomiast tutaj takim głównym wyzwaniem jest koordynacja tych działań. Chodzi o to, żeby nie powielać pewnych działań, a z drugiej strony, żeby na różnych poziomach potrafić zaktywizować tę współpracę. Tak jak powiedziałem, strategia pewne cele wskazuje, natomiast sposoby realizacji przedstawia ogólnie. Bardzo liczymy właśnie na współpracę tych wszystkich interesariuszy, o których już mówiłem. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Grzegorz Napieralski (KO):

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący, za pytanie, dziękuję, panie ministrze, za odpowiedź. Czy są jeszcze pytania bądź głosy w dyskusji? Nie słyszę, nie widzę. Dziękuję bardzo. Na tym zamykam dyskusję. Chciałem poinformować posłów na sali i łączących się zdalnie, że na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny.

Zamykam posiedzenie Komisji. Dziękuję bardzo, do widzenia. Spotykamy się o godzinie 13:00 na kolejnym posiedzeniu.